

حادثه کالسکه او را
گرفتار درد دائمی کرد.

پس از یک عمر
تحقیقات، مانتل متوجه
شد که از خانواده دور و
از نظر مالی ورشکست
شده است.

جرق

اما او به مطالعه ایگوانودون
ادامه داد و با یافتن
استخوان‌های بیشتر،
ایده‌هایش را اصلاح کرد.

مانتل دریافت که پاهای
جلویی ایگوانودون‌ها
کوتاه‌تر از پاهای عقبی
بوده و همین باعث شد
که فکر کند احتمالاً او
روی دو پا راه می‌رفته
است.

ده‌ها اسکلت ایگوانودون در
سال ۱۲۵۷ هجری خورشیدی
در معدن زغال سنگ پیدا و
توسط لوئیس دولو سرهم
شدند، و معلوم شد تعدادی
از فرضیه‌های مانتل درست
بوده است.

این داستان ادامه دارد